

VĚŽNÍK

KOMPAS TŘEŠŤSKÉ FARNOSTI

SLOVO OTCE TOMÁŠE

Rád bych vám všem v tuto chvíli popřál požehnaný čas prázdnin a dovolených.

ZNOVUOBNOVENÍ TJ OREL TŘEŠŤ

V roce 1992 jsem podal žádost o zaregistrování na ústředí Orla Brno.

www.tre-fa.cz
redakce@tre-fa.cz

vydavatel

Římskokatolická farnost Třešť

redakce

P. Tomáš Caha
Mgr. Květa Zažimalová (KZ)
Lenka Mezerová

autoři fotografií

Martina Jandlová - str. 3
MUDr. Tomáš Snižek - str. 12 - 14
Bc. Zuzana Nováková - str. 16
archiv Města Třešť - str. 18

jazyková korektura

Mgr. Květa Zažimalová

typografická úprava

Mgr. David Zažimal

distribuce

Distribuci zajišťuje redakce
v počtu 180 výtisků.

adresa redakce

B. Němcové 570, Třešť 589 01

kolportéři

redakce; Staňkovi;
Duchanovi; Bambulovi;
Hynkovi a kolportéři
z bratrských farností

Vydáváno výlučně pro vnitřní potřeby farností. Neprodejné. Stanovisko redakce se nemusí ztotožňovat s obsahem zveřejněných příspěvků. Anonymní příspěvky nezveřejňujeme!

STR.	NÁZEV
3 slovo otce Tomáše
3 životopis pomocného brněnského biskupa
4 6+1 otázka pro biskupa Pavla Konzubula
5 dívčí víkend
6 mládí pro Krista
7 rozhovor s ...
8 duchovní obnova pro manžele / eucharistie
10 diecézní pouť rodin ... / naše slabost...
11 co a kdy se modlit ...
12 farní pouť do Polska v květnu 2016
15 víkend s biřmovanci v Osové Bítýšce
16 Bible / výlet s náboženstvím
17 znovuoobnovení TJ Orel Třešť
19 církevní turistika / tipy na výlet
20 diář otce Tomáše

Uzávěrka příštího čísla bude 11. září 2016!

NÁKLADY NA TOTO ČÍSLO ČINÍ 18,- Kč.

S LOVO OTCE TOMÁŠE

Milí farníci,

končí další školní rok. Pro děti a učitele začínají dva měsíce zasluženého odpočinku. Mnoha rodičům jistě spadl kámen ze srdce a řekli si: „*Tak další rok je za námi.*“

Prázdninami jsou přerušeny pravidelné farní aktivity, jako je setkávání dětí, páteční dětské bohoslužby, společenství, příprava na biřmování apod. Je to čas, kdy navštěvuji farní tábory, dávám do pořádku věci, na které přes rok není čas. I pro mě kněze je to čas k tomu, abych se ohlédl a uvažoval o tom, co se v tomto roce povedlo, poučil se z chyb a zároveň začal upírat svůj pohled také k dalšímu pastoračnímu roku, který začne po prázdninách. Přemýšlím a plánuji, co v dalším školním roce zlepšit a uskutečnit. Je to také období, kdy mám více volna i pro sebe k načerpání nových sil, čas vzít si dovolenou.

Jistě v tomto období navštívíte mnoho krásných míst v naší zemi, kde třeba někteří z nás ještě nebyli. Napadlo mě, že bychom mohli vytvořit po skončení prázdnin takovou databanku s informacemi, kam jet na dovolenou s dobrým ubytováním za přijatelnou cenu. Mohla by to být taková služba druhým.

Rád bych vám všem v tuto chvíli popřál požehnaný čas prázdnin a dovolených. Kéž si odpočnete, načerpáte nových sil a necháte Boha, aby vás znovu obnovil (re-kreace = nové stvoření). Na všech vašich prázdninových cestách vám žehnám.

otec Tomáš

ŽIVOTOPIS POMOCNÉHO BRNĚNSKÉHO BISKUPA

MONS. ING. MGR. PAVEL KONZBUL, DR.

Pavel Konzbul se narodil 17. října 1965 v Brně – Juliánově, kde dodnes žije jeho maminka Marie. Po maturitě na gymnáziu v Brně v Křenové ulici pokračoval ve studiu na elektrotechnické fakultě VUT Brno - obor elektrotechnologie, které absolvoval v roce 1989. Po vykonání roční základní vojenské služby nastoupil jako odborný a později vědecký pracovník do Ústavu přístrojové techniky Akademie věd České republiky v Brně. Tam se věnoval vývoji a realizaci korekčních cívek magnetických polí pro tomografii nukleární magnetické rezonance. Publikoval v řadě zahraničních odborných časopisů. Externě vyučoval na elektro-

technické fakultě VUT v Brně, kde také obhájil doktorskou práci v oboru teorie elektromagnetického pole.

V roce 1995 vstoupil do Laického sdružení sv. Dominika, kde byl několik let zástupcem národní provinční představené v Praze. V témže roce zahájil studium na Cyrilometodějské teologické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci, které dokončil v roce 2000. Od téhož roku je také členem Společnosti pro církevní právo.

V roce 2003 přijal v katedrále sv. Petra a Pavla kněžské svěcení z rukou otce biskupa Vojtěcha. Poté působil nejprve v jáhenské službě v Letovicích, a pak jako farní vikář v Boskovicích a Hustopečích u Brna. V roce 2005 byl ustanoven spirituálem Biskupského gymnázia v Brně a v roce 2013 byl jmenován farářem ve farnosti u katedrály sv. Petra a Pavla v Brně a členem Kněžské rady brněnské diecéze.

Externě vyučuje na Pedagogické fakultě Masarykovy univerzity v Brně, obor Křesťanská výchova. Spolupracuje také s brněnským nakladatelstvím Cesta, které dosud vydalo osm jeho publikací, převážně homiletického a pedagogického charakteru (Naslouchání, Jak mluvit s dospívajícími o víře?, ap). Pavel Konzbul aktivně spolupracuje také s Centrem pro rodinu a sociální péči v Brně, je exercitátorem v Duchovním centru svatého Františka z Pauly ve Vranově u Brna a pravidelně přispívá na blog Lidových novin.

V říjnu 2015 ho brněnský biskup Vojtěch Cikrle jmenoval III. sídelním kanovníkem Královské stoliční kapituly sv. Petra a Pavla v Brně.

V sobotu 21. května 2016, kdy s v brněnské diecézi slaví výroční den posvěcení hlavního chrámu v diecézi - katedrály sv. Petra a Pavla, ho papež František jmenoval pomocným brněnským biskupem a titulárním biskupem litomyšlským.

převzato z www.biskupstvi.cz

6+1 OTÁZKA PRO BISKUPA PAVLA KONZBULA

Nově jmenovaný brněnský pomocný biskup Pavel Konzbul se v krátkém rozhovoru podělil o své první dojmy a reakce.

Když diecézní brněnský biskup Ioni v prosinci žádal své diecézany o modlitby za nového pomocného biskupa, napadlo Vás, že byste to mohl být Vy?

Na jednu stranu se říká, že každý voják nosí v torně maršálskou hůl, na druhou stranu ale víme, že církev není armáda. Církev je společenství Kristovo, které je ožívované a vedené Duchem svatým. V tomto prostředí Prozřetelnost nabízí každému, většinou krok po kroku, jeho konkrétní životní cestu k Bohu a k druhým lidem. Tu naplňujeme v daných situacích osobními rozhodnutími. Tvrzení, že biskupem může být téměř každý kněz, má právní opodstatnění, ovšem situace, že bych já byl pomocným biskupem, se mi zdála v té době ještě méně reálná, než radi suché zákony matematické pravděpodobnosti.

Co je úkolem pomocného biskupa?

Myslím, že z latiny vycházející pojem auxiliární biskup, někdy překládáný jako světitel či pomocný, by se dal dobře vyjádřit slovy – biskup pomocník. Tak jako farář může mít v náročnějších a početnějších farnostech pomocníka, farního vikáře (lidově zvaného kaplana), tak tomu může být i na úrovni vyšší, tedy celé diecéze. Biskup pomocník je ten, který pomáhá svému diecéznímu biskupovi. Jsou mu svěřeny konkrétní úkoly a diecézní biskup na něj deleguje, dle vlastního uvážení, některé pravomoci.

Vášim patronem je svatý apoštol Pavel, jeden z patronů brněnské diecéze. Čím vás nejvíc oslovuje?

Apoštol Pavel mne oslovuje svým neutuchajícím nasazením pro hlásání Evangelia a také tím, že se nebál nicého nového. S rozhodností a láskou řešil konfliktní situace. To, jak s poslušností, odvahou a prozíravostí dokázal systémově řešit problémy nových křesťanských konvertitů z pohanství vůči žido-křesťanům, je pro mne velice inspirující.

BISKUPSKÉ SVĚCENÍ

Biskupské svěcení Mons. Pavla Konzbula proběhne dne 29.6.2016 ve 14:00 hod. v katedrále sv. Petra a Pavla v Brně.

Řadu let jste působil jako spirituál na Biskupském gymnáziu v Brně, největší církevní škole v brněnské diecézi. Jak byste charakterizoval dnešní mladé lidi?

Drogy, sex a nuda – to se můžeme dočíst na adresu mládeže v některých bulvárních médiích. Já osobně se s tímto pohledem neztotožňuji. Domnívám se, že každý dospívající člověk, nejen že řeší problémy své identity, ale podvědomě hledá dobro. Pokud někdo má v té době špatné kamarády, tak často jen proto, že nenašel lepší. Nemalým úkolem církevních škol je dnes vytvořit prostředí, kde vznikají dobrá přátelství mezi dětmi, dospívajícími, učiteli a Bohem, to je naděje církve u nás. Osobně bych charakterizoval dnešní mládež slovy jiné „svaté trojice“: očekávání, hledání a svoboda. A pokud někdo dnes mládež kazí, tak jsme to nejčastěji my dospělí.

Co vás čeká v nejbližších dnech?

Myslím, že otázka, vzhledem k nejbližším událostem, zní přesněji: „Co vás navíc čeká v nejbližších dnech?“ Jsem stále farářem ve farnos-

ti Petrov-dóm, tak mne čeká chod naší farnosti. A co navíc - moje svěcení, nové úkoly, zodpovědnost, šance a možná i nějaké to zklamání. Proto prosím o vaši duchovní podporu, a jsem za ni vděčný.

Na co se ve své nové službě nejvíc těšíte?

Myslím, že nejdůležitější je v životě dovolit Bohu, aby nás překvapil, tedy, abychom uměli žasnout. A tak se dostává ke slovu můj oblíbenec, anglický spisovatel a novinář G. K. Chesterton, který říká: „Vděčnost je pocit štěstí zdvojnásobený úžasem.“ Těším se tedy ve své službě na setkání s novými lidmi a na všechna překvapení, která mi Bůh připravil.

Otče biskupe, děkuji za rozhovor a přeji hojnost Božích darů pro Vaši službu.

Martina Jandlová

(tisková mluvčí Biskupství brněnského)

DÍVČÍ VÍKEND

Kdy: 16. 9. – 18. 9. 2016

Kde: fara v Brtnici

Pro: všechny holky od 2. do 9. třídy

Čeká na vás společně strávený víkend plný her, zábavy, tvoření a chybět nebude ani setkání s Bohem a dobré jídlo.

Za všechny vedoucí se na vás těší: Veronika Fridrichovská (kontaktní osoba)

tel. 731 881 031

vincentka1@email.cz

Přihlášky budou dostupné od 10. 8. 2016 na stránkách třešťské farnosti.

MLÁDÍ PRO KRISTA

15. června je památka sv. Víta, mučedníka. Je to světec významný pro náš národ, neboť je mu zasvěcen náš hlavní chrám, pražská katedrála. Nedávno byla zasvěcena dvěma dalším patronům, sv. Václavu a sv. Vojtěchu.

Kníže sv. Václav dostal jako ostatek rameno sv. Víta od německého císaře Jindřicha Ptáčníka. Uložil jej v prvním kostele na Pražském hradě, který byl rotundou. Později byl místo ní postaven kostel v gotickém slohu, který byl během staletí rozšiřován a zvyšován až do dnešní katedrálí podoby.

Dle legendy pocházel sv. Vít ze Sicílie a byl synem bohatého měšťana Gelasa. Ten svěřil jeho výchovu svým služebníkům Modistovi a Krescencii, která byla po jeho narození jeho kojnou. Oba si chlapce velmi oblíbili a tajně ho vchovali v křesťanské víře. Když se to prozradilo, byl Vít ve velmi mladém věku, snad 15 let. Všichni tři chtěli uprchnout na loďce, byli však zadrženi. Rozzlobený otec nechal oba pečovatele popravit a svého syna se snažil přemlouváním i násilím (v němž nechybělo mučení) přimět k odpadu od křesťanství. On však nechtěl, tak ho obžaloval u tehdejšího římského císaře Diokleciána, který nařídil jeho popravu.

Sv. Vít je uctíván jako patron tanečníků, herců, epileptiků, houbařů a rybářů. Je zván jako ochránce před bleskem a očními chorobami. Co do území je ochráncem Prahy, Čech, Saska, chorvatské Rjeki, italského města Foria v Kampánii. Je po něm pojmenováno mnoho míst v Bavorsku, Rakousku a Srbsku.

My si ho však vážíme pro statečnost, v níž zůstal věrný Kristu. A není sám! Mnoho dalších lidí – i mladých – položilo život pro víru za římského pronásledování i během následujících lidských dějin při projevech nepřátelství vůči Bohu a jeho církvi. Vzpomeňme jen na oběti za nacismu a komunismu, na ty, kteří trpí a umírají v zemích s islámskou nadvládou, tisíce jsou jich nuceni opustit svou vlast i za cenu nebezpečí, např. utonutí v moři pro křehkost přeplněných lodí. Pamatujme na ně svými modlitbami, i na ty, kteří našli útočiště v Evropě, ale jejich životní dráha není ještě vyřešena. Stůjme vždy při nich!

Ale ne jen pronásledování a zabíjení, ale také důsledný život podle křesťanské víry vyžaduje odvahu. Na výzvu samého Spasitele máme milovat bližní a sloužit jim z lásky. A právě tady z řad mládeže a lidí středního věku se uplatňují někteří v organizacích, jejichž cílem je pomáhat těm nejubožejším nebo podporovat rodiče s postiženými dětmi. Vedle nich působí tzv. dobrovolníci, kteří pomáhají i v zahraničí, v tzv. rozvojových zemích. Přes mnohé obtíže pracují radostně a povzbudivě. Jejich pevné rozhodnutí je takovým úderem lidskému sobectví, které zaplavuje svět a působí takové formy zla, jaké jsme si dřív nedovedli ani představit. Takových akcí je zapotřebí v celém světě, zvláště v tomto roce milosrdenství! Velkou manifestací víry bude setkání mládeže celého světa se Svatým otcem v létě v polském Krakově.

Snažme se slovem i příkladem získávat v okruhu blízkých a známých mladou generaci pro ideál lidství, zaměřeného k Bohu. Tedy – mláďi vpřed – ve jménu Ježíšově!

P. Jaroslav
Sv. Kopeček

Většina z nás Tě téměř nezná. Mohl by ses nám proto trochu představit? (Odkud pocházíš? Jaké je Tvé povolání? Nějaký velký koníček?...)

Zdravím všechny čtenáře Věžníku, něco málo o mně – jmenuji se Miloslav Liškář, pocházím z Mrákotína, ale už několik let žiji v Třešti, teď už ze svou manželkou. Pracuji ve firmě KOOL Trading v Třešti jako zámečník a svářeč. Koníčků mám hodně, ale k těm největším patří asi motorka, kolo, výlety do přírody, za kulturou a hraní geocachingu s mou manželkou, pak také různé společenské akce s přáteli.

Co sis myslíš o křesťanech, o církvi, než jsi je začal poznávat?

Víra ani církev mi nic neříkaly, v rodině jsem nikdy ve víře vychovávaný nebyl a nic o ní nevěděl, o křesťanství jsem zájem neměl a spíš jsem nechápal, jak ostatní můžou věřit v něco, co pro mne neexistovalo.

Jaká je Tvá cesta k Bohu?

Dříve by mne nikdy nenapadlo, že bych mohl uvěřit, ale díky tomu, že jsem poznal mou nynější manželku, která věřící byla, jsem s ní začal chodit do kostela, dřív spíše z donucení a spíš s nechtutí, přetrpět si na mši ten strávený čas, ale postupem času, díky kázání, povídání si o víře s přáteli a manželkou a různým aktivitám týkajících se víry, jsem začal o všem hlouběji přemýšlet a asi i díky modlitbám mé manželky (která mi často říkala, že se za mě obrácení modlíla) jsem dostal tu milost uvěřit.

A proč sis vybral právě katolickou církev? Jaké jsou podle Tebe její přednosti?

No, to asi díky mé manželce, která je katolička, samozřejmě jsem měl možnost srovnání i s ostatními vírami, ale vždy pro mne bylo učení a poznání této katolické víry nejbližší. Přednosti bych viděl v jejím přístupu k lidem a vlídnosti. Pak také učení Pána Ježíše, vzkříšení a nanebevstoupení a víra v jeho matku Marii.

Jak probíhala Tvá příprava na křest?

Příprava byla vcelku intenzivní, to, že jsem se chtěl nechat pokřtít, podnítila i má svatba, kterou jsem chtěl prožít už jako křesťan a zároveň aby byla svatba svátostí od samého počátku. Příprava probíhala většinou každý týden, na každé hodině jsme probírali jedno vybrané téma, ať už čtení Nového zákona, průběh mše svaté, vysvětlení modliteb a dalších důležitých věcí, které jsem tak do hloubky neznal. Chodili jsme na faru za místním panem farářem Tomášem Cahou, který mne připravoval – za což mu touto cestou děkuji!

Je nějaká kniha, která Ti zásadně pomohla, ovlivnila Tě ve vztahu k víře?

Určitě je, je to Bible a žlutý Youcat, dále pak různá svědectví, modlitební knížечky, co jsem dostával od manželky nebo od p. faráře na přípravě.

Je něco, co Tě na křesťanství překvapilo v pozitivním i negativním smyslu?

Překvapilo mě asi ze začátku to, že je tolik věřících lidí, do kterých bych to vůbec neřekl - milých a sympatických a ochotných přijmout mezi sebe někoho nového. Pak samozřejmě během mého poznávání víry právě život a učení Pána Ježíše, víra samotná a desatero, a nový pohled na život. Co se týče negativního, asi nic, nemám žádné negativní zkušenosti a ani mne žádné nenapadají.

Jak Ti víra změnila život a pohled na něj?

Víra mne hlavně obohatila, ukázala mi nové cíle v životě, naučila mne pokoře, ukázala mi, že na nic nejsem sám a vždy je tu někdo, kdo mi může pomoci a stejně tak mohu i já někomu pomoci, třeba jen modlitbou za něj.

Děkuji a příjemné čtení.
Miloslav Liškář

Ludmila Koukalová

DUCHOVNÍ OBNOVA PRO MANŽELE V TŘEŠTI

Ve farnosti Třešť proběhne na podzim tohoto roku program „Láska a Pravda“ - duchovní obnova pro manžele, ve spolupráci s komunitou Emmanuel. Jedná se o setkání pro povzbuzení a sdílení zkušenosti lidského a duchovního rozměru manželství, které vede k oživení a prohloubení vzájemného vztahu. „Láska a Pravda“ se snaží ukázat manželům krásu a bohatství manželství, povzbuzuje k manželskému a rodinnému životu a obnovuje jeho lidský i duchovní rozměr. Je to příležitost ke změně, k nalezení nové naděje ve vzájemných vztazích.

Setkání bude probíhat během tří sobot – 8. října, 5. a 26. listopadu 2016. Budeme začínat ráno v 9 hodin společnou modlitbou chval. Další program bude obsahovat přednášky, svědectví, skupinky sdílení, adoraci a mši svatou, nebude chybět čas pro páry a prostor k diskusi a neformálním rozhovorům. Celý den by se měl nést v příjemné domácí atmosféře. Setkání je všem otevřené, vítané jsou také páry, u nichž je věřící jen jeden z manželů, nebo manželé, kterým jsou blízké křesťanské hodnoty, i když třeba do kostela nechodí.

Každá ze tří sobot bude věnována jednomu z klíčových tematických okruhů, jednotlivá

setkání na sebe navazují a tvoří nedílný celek. Je proto nanejvýš žádoucí vyčlenit si již s předstihem čas na celý program. První setkání bude zaměřeno na manželství z pohledu Bible (Bůh a já, Bůh a naše manželství), druhé na budování manželského vztahu, třetí na výchovu dětí a společnou službu. Duchovní obnova není založena pouze na předávání informací, to hlavní vzniká bytím spolu, kdy si můžeme navzájem předávat zkušenosti a inspirovat jedni druhé. V neposlední řadě je však třeba říci, že důležité změny se odehrávají právě tehdy, když do našeho manželství znovu pozveme Boha s Jeho láskou a Milosrdenstvím. „Láska a Pravda“ tak zahrnuje komplementaritu složky informační (přednášky), mezilidské (obohacení skrze společenství) a duchovní (jedině Bůh může měnit lidská srdce).

Bližší informace najdete na www.emmanuel.cz/manzele/.

Srdečně Vás zveme, přihlašovat se můžete u pana faráře Tomáše Cahy do 18. 9. 2016, těšíme se na setkání s Vámi.

*Za komunitu Emmanuel
Eva a Ivo Sperátovi*

EUCHARISTIE

Všichni chodíme do kostela. Mnozí z nás i ve všední den. Je to dobré, ale ráda bych se zastavila právě u slova chodíme. Málokdo řekne: „Jdu slavit mši svatou,“ nebo „Jdu se setkat s Pánem.“ Jistě, říci „Jdu do kostela,“ je bezesporu kratší, ale říkáme to tak často, že i nám samotným se pomalu vytrácí smysl, proč tam vlastně jdeme.

Zredukovat mši svatou na pouhé chození jako na představení do divadla by byla veliká škoda a to především pro nás samé. Ráda bych se s vámi proto podělila o pár pěkných myšlenek o eucharistii z knihy Eliase Velly Síla Eucharistie, které ukazují, že eucharistie je svátostí lásky, již máme slavit a ne být jen pasivní diváci. Je vám dost možná známé,

neuškodí si však připomenout, že mše svatá je tím nejsilnějším prostředkem komunikace s Bohem, jímž člověk vyjadřuje Bohu díky, chválu a prosby.

Eucharistie je svátostí lásky.

Je kouskem ráje na zemi.

Ježíš nám bez kompromisů dává sám sebe i vše, co má.

Rozdával se druhým po celý život.

On nám dal ten nejkrásnější dar ještě během svého pozemského života. Jako kdyby říkal: „Otče, opravdu se nemohu odloučit od lidí, za něž jsem zaplatil svou krví. Chci s nimi zůstat. Potřebuji jejich přátelství, stejně jako oni potřebují to mě.“

Vyzývá nás, abychom se i my druhým dávali za pokrm a za nápoj. Je to nesmírně obtížné, ale přitom nádherné.

Eucharistie je tím nejpřínějším možným setkáním s Bohem, jaké můžeme na této zemi prožít. Nic krásnějšího neexistuje.

Ježíš přišel, aby každého z nás obnovil a uzdravil, aby posbíral střípky mé zraněné osobnosti a znovu je složil dohromady.

V eucharistii a skrze eucharistii jsme pozváni, abychom si navzájem odpouštěli a milovali všechny lidi, vůči nimž cítíme zášť, zahořklost či jakýkoli jiný nedostatek lásky.

Eucharistie mě tedy vyzývá, abych se v místě, kde žiji, stal tvůrcem pokoje.

Je pokrmem, který potřebuje jak dítě, tak zralý křesťan, a to až do konce svého života. Jedině skrze eucharistii totiž můžeme růst.

Nečerpáme-li sílu z eucharistie, nestavíme dům na skále, ale na písku.

Mohu přistupovat ke svatému přijímání každý den, ale to ještě nic nevypovídá o hloubce mé víry. Tu prokáže můj každodenní život.

Eucharistie je plodem lásky. Pokud láska chybí, dokáže ji vzbudit.

Pokud ale toto přijímání nevede člověka k hlubší jednotě s Bohem a s ostatními křesťany, je to pouhá vnější zbožnost.

Když přijmu eucharistického Ježíše, začíná se obnovovat můj život víry, naděje a lásky.

Vztah Boha k člověku nekolísá, ani neroste, ani neslábne. Jeho láska k nám se nemění, protože neexistuje nic, kvůli čemu by nás Bůh miloval méně.

Bohu můžeme předložit všechno, nic pro něj není příliš velké ani příliš malé.

Bůh nám říká: „Já, Bůh, s tebou uzavírám smlouvu, zavazují se, že budu po všechny věky tvým Bohem. Budu tě bránit, uzdravovat, chránit před zlem. To je můj závazek. Budu tvým Bohem a se mnou budeš v bezpečí.“ A Ježíš nás ubezpečuje: „Já jsem cesta. Zavedu vás na zelené pastviny a nedopustím, abyste se ztratili. Já jsem pravda, proto vás povedu správnou cestou.“ Bůh se smlouvou s člověkem zavazuje k věrnosti: „Nestvořil jsem vás proto, abych vás pak zanechal napospas sobě samým. Budu s vámi žít váš život do sebemenšího detailu. Všimnu si toho, když vám vypadne jediný vlas.“

Smlouvu ovšem nikdo nemůže uzavřít sám, ani s někým, kdo její podmínky odmítá. Je tedy na nás, zda odpovíme: „Přijímám tě za svého Boha. Můj Pane, nabízím ti jako dar to nejlepší, co mám. Prohlašuji, že vše, co mám, patří tobě, a zavazují se, že to budu užívat v souladu s tvou vůlí.“

Veronika Fridrichovská

DIECÉZNÍ POUŤ RODIN DO ŽĎÁRU NAD SÁZAVOU

13. diecézní pouť rodin ve Žďáru nad Sázavou, letos spojená k putováním k Bráně Svatého roku milosrdenství, proběhne pod záštitou brněnského biskupa Vojtěcha Cikrleho v sobotu 27. srpna 2016 od 9.00 do cca 16.00 hodin v duchu motto: „Láska je radost.“

Již tradičně je připravený bohatý duchovní a kulturní program pro rodiče, ale i speciální nabídky pro děti a mládež. Pontifikální mši v 10.00 hodin bude předsedat nový brněnský pomocný biskup Pavel Konzbul. Příležitost ke svátosti smíření bude možné využít také u přítomného misionáře milosrdenství P. Jozefa Gruby, SAC. Malí i velcí poutníci se mohou těšit na bohatý program: komentovaná prohlídka Baziliky Nanebevzetí Panny Marie, koncert, divadlo, výtvarné dílničky, program pro mládež, „Zahrada milosrdenství“ a mnoho dalšího.

Program a více informací: www.crsp.cz

NAŠE SLABOST NÁM NEBRÁNÍ BÝT OTE- VŘENÍ JEŽÍŠOVU DUCHU. NAOPAK...

Apoštol Pavel by se býval rád zbavil své nemoci. Nevíme, čím strádal, ale byla to slabost, kterou skutečně trpěl. Byl přesvědčen, že jako zdravý by toho mohl pro Boží království vykonat mnohem víc, a přece mu Kristus odpověděl: „*Stačí ti moje milost, protože síla se tím zřejměji projeví ve slabosti*“ (2 Kor 12,9).

Ježíš dokáže působit i prostřednictvím naší slabosti. Slabost nám nebrání, abychom byli pro Krista plně disponováni. Právě naopak, dokonce nám může pomoci, abychom nestavěli do středu sami sebe, nýbrž abychom byli skutečně otevření Ježíšovu Duchu. Toto Kristovo slovo z nás snímá tlak výkonu, takže se nemusíme snažit odstranit za každou cenu všechny slabosti, každý strach a všechna svoje citlivá místa. Smíme stejně jako svatý Pavel prosit Boha, aby nás osvobodil od strachu a přecitlivělosti. Ale budeme-li z tohoto důvodu i nadále trpět, neznamená to, že nás Bůh nevslyšel. Spíše nám důvěřuje, že se dokážeme se strachem a přecitlivělostí vypořádat a že právě tím budeme otevření pro jeho Ducha. Osvobodí nás to od vlastního sobeckého já, které se snaží svému okolí imponovat. Dotkneme se podstaty svého bytí, svého pravého jádra, ve kterém přebývá Bůh.

Pavel přijímá zkušenost vlastní nemoci a slabosti jako důležitou cestu k poznání tajemství Ježíšova utrpení. Když Bůh nevslyšel jeho prosbu o vysvobození z nemoci, uvědomil si, že právě díky nemoci a vlastní slabosti hlouběji vrostl do společenství s ukřižovaným a vzkříšeným Pánem. Sám pak zvěstoval tajemství Ježíšovy smrti a zmrtvýchvstání, a to nejen slovy, nýbrž celým svým bytím včetně své nemoci.

*Se svolením zpracováno podle knihy
O životě z víry, kterou vydalo
Karmelitánské nakladatelství
převzato z pastorace.cz*

CO A KDY SE MODLIT ZA CELOSVĚTOVÉ SETKÁNÍ MLÁDEŽE V KRAKOVĚ

Naším cílem je se modlit okolo 21:00 hodin modlitbu za Světový den mládeže v Krakově. Čas není nějak striktně určený, je pouze doporučený :).

Modlitba:

*Bože, milosrdný Otče,
který jsi zjevil ve svém Synu Ježíši Kristu
svou lásku*

*a vylil jsi ji na nás v Duchu Svatém, Utěšiteli,
svěřujeme ti dnes budoucnost světa
a každého člověka.*

*Svěřujeme ti především mladé lidi
ze všech národů a jazyků.*

*Veď je bezpečně po klikatých cestách
současného světa*

*a dej jim milost plodného prožití
Světového dne mládeže v Krakově.*

Nebeský Otče,

učíš z nás svědky tvého milosrdenství.

*Nauč nás přinášet víru pochybujícím,
naději rezignovaným,*

*lásku ochablým,
odpuštění viníkům a radost smutným.*

Kéž se jiskra milosrdné lásky,

*kteou jsi v nás roznítíl,
stane ohněm přetvářejícím lidské srdce
a obnovujícím tvář země.*

Svatá Maria, Matko milosrdenství, oroduj za nás.

Svatý Jane Pavle II., oroduj za nás.

Proč se modlit?

Modlitba není nikdy dost!

Papež František nás každý den vyzývá k modlitbám za světový mír, za rodiny, nemocné, za nenarozené životy, za lidi odvrácené od Boha, za hlavy států, za lidi, kteří konají zlo, za mládež. Ve světě se děje spousta zla, ale ve společné modlitbě je ohromná síla!

Proto svěřme Pánu ve společné modlitbě:

- papeže Františka
- lidi, kteří na SDM přijedou
- lidi, kteří na SDM přijet nemohou
- bezpečnost na SDM
- dobré prožití SDM
- přípravu SDM
- všechny, kteří zde chtějí potkat Krista
- všechny, kteří zde budou chtít udělat důležitý životní krok
- všechny, kteří se zde budou cítit osamoceni
- všechny, kteří zde budou prožívat nějaké smutky, strasti

Pár tweetů papeže Františka

„Drazí zasvěcení: Probuďte svět! Buďte svědky různorodosti myšlení, jednání a života!“

„Drazí mladí přátelé, vaše jména jsou zapsána v nebi, v milosrdném srdci Otce. Buďte stateční a jděte proti proudu!“

„Největším darem, který si můžeme navzájem dát, je láska, milosrdný pohled, ochota naslouchat a chápat, slovo povzbuzení a modlitba.“

„Mladí lidé! Bůh je na vaší straně, věří ve vás, doufá ve vás!“

pro Věžník vybral
otec Tomáš

FARNÍ POUŤ

DO POLSKA V KVĚTNU 2016

Program farní poutě nás docela oslovil a tak jsme se upsalí. Spolu s námi dalších asi 20 farníků Třeště a Růžené. O plné vytížení autobusu firmy ICOM se pak postarali farníci Batelova a Horní Cerekve. Duchovní triumvirát – otcové Tomáš Caha, Roman Strossa a Jaroslaw Zygmund - zaujal místo na předních sedadlech a tak jsme to nedělní odpoledne 22. 5. vyrazili směr Český Těšín a „Granice państwa polskiego“.

Hned od prvních okamžiků bylo jasno, že hlavním lídrem, spíčkem a bavičem bude otec Jaroslaw. Když se tlačil svou prostorově náročnou postavou mezi sedadly autobusu, tak jen letmo podotkl, že on sám je přesvědčen, že má ideální postavu, neboť koule je tvar ideální. Toto jeho přesvědčení však, bohužel, nesdílí některé babičky a ty se ho stále snaží vylepšovat.

Na českých dálnicích ubíhala cesta bez komplikací, absolvovali jsme jeden celý růženc vcelku, průměrně tedy na cestu směrem tam připadl jeden desátek cca na 80km. Došlo i na řízký a jiný cestovní proviant. Na hranici se hned poznalo, že jsme v Schengenu – nikdo nás nekontroloval, ale také nečekal. Jediné WC bylo uzavřeno a

v okolních keřích nášlapné miny. Otec Jaroslaw pak pomocí „chlašení místního roshlásu“ poprosil sv. Kryštofa o pomoc a jelo se dál.

V Polsku dálnice lepší jak u nás, okresky srovnatelné, ale kolem nich řada nových kostelů. Církev si v Polsku financují věřící sami, stavby kostelů jsou jistě podporované obcemi a městy. Wadowice, místo narození Jana Pavla II, jsme objížděli v koloně snad hodinu, ale cíl byl příjemný - klášter pallotínů v Jaroszwicích. Večeře studená, ale vydatná, nocleह skromný, ale dostačující, sprcha s vlažnou vodou. Pallotiny jsme neviděli, ale do jídelny se chodilo kolem dveří s nápisem „Clausura“. Určitě tam někde byli.

Po probuzení jsem měl pocit, že klášter v noci zrušili. Na chodbách hlučely malé i větší děti a na dvůr přijíždělo a odjíždělo jedno auto za druhým. Aha, ona tu funguje mateřská a základní škola, proto nikde nápis „Silentio“. Pro nejmenší prolízačky na zahradě, pro všechny výborná kuchyně, pro duchovní potřeby menší kaple s třímanuálovými varhanami, že spustit forte, tak se ten klášter sesype jak hradby Jericha. Snídaně skvělá, jen na buchtovitý chléb si těžko zvykáme.

Celé dopoledne pak ve Wadowicích. Česká mše svatá v basilice minor Obětování Panny Marie. Hodně barevný, zlatý i stříbrný, ale jinak přívětivý kostel. Pak sluneční koupel na vyhrátém náměstí Jana Pavla II, mezitím první skupina vyrazila na prohlídku muzea v rodném domě Jana Pavla II. Předem jsme byli instruováni otcem Jaroslawem, že bychom měli ochutnat „kremowku papieskou“ - oblíbený to zákusek Jana Pavla II. Jde o vrstvu chutného bílého krému tloušťky asi 6cm s oplatkou nahoře a dole, to vše za 4 zloté (krát 6,50 na Kč). Příjem kalorií nám pak pomohl zvládnout návštěvu domu, kde se Jan Pavel II. narodil a v útlém věku žil. Prohlídka svižnějším tempem tak 75 minut, simultánní překlad do češtiny otcem Jaroslawem, jinak krásně a názorně zachycen celý život Jana Pavla II. až do smrti. Zaznamenány všechny jeho cesty - hledali jsme hlavně ty k nám. Pak již odjezd zpět k palločinům na skvělý kuřečí řízek s bramborem, pivo měl řidič autobusu. Po obědě jsme pak dorazili do Kalwarie Zebrzydowské, významného to poutního místa s milostným obrazem Panny Marie. Krásný kostel, ambity, domy pro poutníky, parková úprava a perfektní servis. Na to navazuje areál o 400 hektarech a snad 42 kaplí. Místo je vyhlášené pašijovými hrami s návštěvou až 150 tis. diváků (jde ale o divadlo, nikoliv bohoslužby) a mariánskými poutěmi. Jan Pavel II. zde nechal korunovat obraz Panny Marie a dodnes ukazují místnosti, kde tehdy přespával. Atmosféra místa je úžasná, krásný rozhled do dalekého okolí a hlavně klid. Křížovou cestu jsme si uzpůsobili

naším fyzickým schopnostem, těch 400 hektarů možná někdy jindy. Večere v pěkné restauraci, k jídlu polská specialita žurek připomínající naředenou koprovou omáčku. Místo večerníčka česko - polský růženec v kapli před obrazem Matky Boží Zebrzydowské. Ubytování kvalitou připomínalo rakouské a bavorské hotely. Na snídani si všichni přivstali a stála za to. Mezitím otec Jaroslaw stíhal vše, poželhal jídlo, po snídani vybral a vrátil klíče od pokojů, zkontaktoval telefonicky náš další cíl a dohlížel na nalodění a včasný odjezd busu. Pak již vzhůru na hrad, tentokrát Wawel v Krakově. Ten nelze přehlédnout, vypíná se na břehu Wisly a je to symbol polské státnosti a hrdosti. V kryptách katedrály hradu jsou pochováni někteří polští králové, ale i jiné osobnosti. Otec Jaroslaw se proměnil v průvodce cestovní agentury, protáhl nás hradem i centrem města, v němž poutá pozornost krásná Basilika Nejsvětější Marie Panny a renesanční „Sukienice“ s obchody a restauracemi. Fiakry s nazdobenými kočími a koníky projíždějí městem sem a tam, aniž by po nich zůstávaly nějaké koblížky. Inu, jsme přece v UNESCO. Ve 14 hod. všichni zpět u autobusu, chybí jen páni faráři. Nakonec dorazili, ještě v termínu. Prý nás zkoušeli, zda budeme dochvilní. Pak přejezd do Krakowa-Lagiewniky. To je ohromný moderní bohoslužebný areál, vysvěcený ještě Janem Pavlem II., nacházející se v blízkosti kláštera, kde žila sestra Faustyna Kowalská. Centrální prostor kostela je plný světla, střídmy výzdobou, hlavní oltář s obrazem Milosrdného Ježíše podle vize se-

kaple sv. Faustyny

basilika ve Wadowicích

stry Faustyny. V 15 hodin byla Korunka Božího milosrdenství, a přestože byl všední den odpoledne, tak bylo plno. Po Korunce přesun do suterénu kostela, kde jsme měli k dispozici krásnou kapli pro mši svatou. Takových kaplí je tam více, v jedné z nich jsme našli nádherné mozaiky zobrazující v zástupu polských a evropských svatých i naši sv. Anežku (po polsky Pražskou) a sv. Vojtěcha. No, tak aspoň zde jsme již v Evropě. Divit jsme se měli ale i dále. Přejeli jsme k Centru Jana Pavla II., s jehož výstavbou bylo započato v roce 2006, tedy po jeho smrti. Dílo není dosud dostavěné, ale již dnes lze obdivovat hotovou moderní dvojpodlažní svatyni s věncem kaplí. V chrámě na stěnách imponují nádherné několikametrové mozaiky, mnohé od P. Marko Ivana Rupnika. Na parkovišti vidíme opět několik zájezdových autobusů, dokonce i z Německa. Dále zde má vyrůst institut Jana Pavla II., dům pro mládež, centrum dobrovolníků, exerciční dům, konferenční centrum atd., atd. Přejeme Polákům, aby centrum nejen vybudovali, ale i oživilo a dál šířilo myšlenky Jana Pavla. Odjezd

tentokrát do profánního (neboli necírkevního) hotelu na ubytování. K večeri opět kuřata (že by nějaký polský kuřecí mor?) a zasloužený odpočinek. Nešlo o duchovní místo, a tak omladina z jiných zájezdů trochu řádila. Snídaně bufetová. Před ní jsme byli jemně personálem upozorněni, že s sebou se nic neodnáší. To otec Jaroslav komentoval tím, že tento postup je nám vlastní, neb jsme již Evropané. Pak busem znovu do Lagiewnik, do kláštera na mši svatou v kapli sv. Faustyny. Moc pěkný kostel k meditaci. Sv. Faustyna na obraze vypadala fakt skvěle, taková řádová misska. Vzali jsme to tak, že je to vlastně tou krásnou duší. A tu měla určitě. Zákaz fotografování v kostele jako obvykle, ale byli jsme na kúru jen s Pavlem Kolářem z Batelova, a tak jsme trochu fotili. Zákaz focení v kostelech přece není církevním příkázáním. Po mši bylo možno uctít ostatky sv. Faustyny a pak zpět k autobusu podél stánek se suvenýry. Možná znáte ten vtíp z doby komunismu - co otevřu, tam je Lenin, teď se bojím otevřít konzervu. Jan Pavel II. je tam na tom podobně. Přesto nám to tady nevadilo a máme ho nyní doma na jedné větší svíčke. Zůstal v nás úžas nad velikostí a významem tohoto Poláka a papeže, který nám ještě dlouho bude svítit na cestu víry. Dobře vystihl, že světu chybí vědomí Božího milosrdenství, a tak v tom směru napnul veškeré své síly. Odpolední oběd v restauraci na Sv. Kopečku u Olomouce byl skvělý, řízky samozřejmě kuřecí. Basilika Navštívení Panny Marie je barokní architektonický skvost a modlitba našeho turistického společenství v ní zněla obzvláště vřele. Jinak parkoviště bylo liduprázdné - jsme zase doma. Přivítal nás krátce i otec Jaroslav Růžička. Prý se těší zase na pobyt v Třešti, máme pozdravovat. Z Polska dostal od našich poutníků tašku klobásek, tu mu v bráně zabavil otec farář, prý že mu s ní pomůže. Poslední hromadné foto organizoval otec Jaroslav. Poté, co nás nějakou dobu porovnával a my jsme byli konečně připraveni k akci, klukovsky pronesl: „Tak čau!“ a odcházel bez focení. Nakonec se vrátil a vyfotil rozesmáté spokojené účastníky zájezdu.

Tak díky za ty tři dny, Pane.

Jarmila a Tomáš Snížkovi

VÍKEND S BIŘMOVANCI V OSOVÉ BÍTÝŠCE

22. - 24. 4. 2016

Tak a je to tady, víkend v Osové Bítýšce a MY všichni biřmovanci z Třeště.

Cesta do Osové Bítýšky ubíhala pomalu, Jihlava byla zacpaná a my, ač jsme vyjeli s dostatečným předstihem, jsme do Osové Bítýšky dorazili tak akorát a hned utíkali na mši do kostela sv. Jakuba, kde se pro nás biřmovance konala uvítací mše svatá. Po mši jsme se šli ubytovat na faru, kde už byli ubytovaní i biřmovanci z Ostrovačic, kteří přijeli strávit víkend v Bítýšce stejně jako my.

Hoši z Třeště bydleli v chatce a holky v jednom velkém pokoji přímo na faře. Po vybalení věcí a okouknutí okolí jsme vyrazili na domeček, kde jsme si našli místa k sezení, a začalo představení. Přivítal nás Juris (Juris – R. D. Ing. arch. Jiří Jeniš), který je administrátorem farnosti. A spolu s ním i P. Karel Adamec, Snovač a i ostatní členové týmu v Osové Bítýšce.

Po představení jsme všichni společně hráli kolektivní hry, u kterých jsme se dobře bavili a soutěžili proti biřmovancům z Ostrovačic. Večer jsme se pak přesunuli do kaple přímo na faře, která nám posloužila k příjemné adoraci. Když adorace skončila, Juris navrhnul, že bychom se u monstrance mohli střídat v průběhu celého večera, a to až do rána. Většina z nás se zapojila s chutí a zapsali jsme se do pořadníku. Byl to skvělý nápad, každý z nás měl možnost strávit s Ježíšem pár soukromých chvil a přitom ho nenechávat osamoceneného. Všichni se zhostili nápadu s vervou a ráno jsme se opět setkali společně na ranních chválách a následně i u snídaně.

Po snídani jsme šli opět na domeček, tam už na nás čekali manželé, kteří nám přišli povědět o tom, jak žili svůj život, jak se poznali a jak se stali manželé. Oba měli moc krásný a zajímavý život plný okamžiků, ve kterých je doprovázelo Boží řízení. Byl to moc sympatický a milý pár a my si z přednášky odnášeli spoustu zajímavých pohledů na život.

Když jsme se naobědvali, čekali nás další kolektivní hry na stmelení kolektivu. Všichni biřmovanci z Třeště šli do her s nasazením a stejně tak i biřmovanci z Ostrovačic, se kterými jsme se blížili poznali. Hry byly fajn a nás všechny moc bavily.

Večer pro nás připravili další přednášku, tentokrát z jiného soudku. Přijel se za námi podívat otec Roman Kubín, který, stejně jako mladí manželé, vyprávěl o svém životě, hledání Boha a svém poslání pro církev. Všichni jsme poslouchali se zaujetím vyprávění o tom, jaké měl dětství, jak našel svou víru a jak se stal knězem, chvíle rozhodování a váhání... Všichni měli spoustu dotazů, na které P. Kubín nestačil odpovídat. Z obou těchto přednášek jsme získali cenné pohledy na život a zamysleli se nad naší budoucností.

Večer už nás čekal táborák a opékání špekáčků. Když jsme se všichni dosyta najedli, šli jsme do kaple na faru a prožili krásnou mši, na které jsme se všichni společně podíleli svými výtvy a přípravou mše. Pak už jsme šli spát s myšlenkou, jak ten víkend rychle utekl.

Ráno jsme se všichni společně nasnídali a šli na mši do kostela, kterou otec Juris zaměřil právě na nás biřmovance. Po mši začal hromadný úprk do pokojů, balení batůžků a úklid celé fary. Ještě na poslední jsme zbařtili oběd, který byl mimochodem, jako každé jídlo, které jsme zde dostali, výborný a už jsme se začali pomalu loučit a odjíždět domů.

Myslíme, že nemluvíme jen za sebe, ale i za všechny ostatní, když poděkujeme všem těm, kteří se o nás v Osové Bítýšce skvěle starali, vymysleli nám perfektní program, který nás opravdu zaujal, bavil nás a posunul nás ve víře opět o kus dál, a také děkujeme těm, kteří se postarali o to, abychom mohli na tento víkend vyrazit a skvěle ho prožít právě v Osové Bítýšce ve společenství mladých věřících lidí.

Děkujeme a budeme rádi vzpomínat.
Zdenča a Sláva Liškářovi

BIBLE

V červnu jsme s panem farářem opět zavítali mezi žáky třetšské ZŠ, abychom realizovali další program připravený DKC Brno, tentokrát na téma Bible. V tomto školním roce se jednalo o třetí program, který jsme ve škole uskutečnili, na podzim to bylo ve 4. - 6. ročníku Dušičky a Halloween a na jaře v 1. - 6. ročníku Velikonoce.

Semináře na téma Bible jsme se s panem farářem zúčastnili v listopadu 2015 v Brně a s programem jsme tentokrát vyrazili mezi žáky 7. a 8. ročníku. Rozdíl byl oproti předchozím programům v délce – jednalo se o dvě vyučovací hodiny, protože téma je to opravdu obsáhlé.

V úvodu proběhla krátká anketa, ve které měli žáci říct, co se jim vybaví, když se řekne

Bible. Stěžejní část tvořila prezentace, ve které se žáci dozvěděli o členění Bible, o jazycích, ve kterých byla napsána, na co se texty původně psaly, o překladech Bible apod. Prezentace byla zpestřena video a audioukázkami, úkoly v pracovních listech či prací ve skupinkách. O přestávkách si mohli žáci prohlédnout různá vydání Biblí, která jsme přinesli na ukázkou. Dětem se program líbil a také učitelé ho hodnotili jako přínosný.

Děkuji všem, kteří jste na nás mysleli a podpořili nás modlitbou.

Zuzana Nováková

VÝLET S NÁBOŽENSTVÍM

Letos jsme jeli do Kostelního Vydrčí. Přijeli jsme okolo deváté hodiny a prošli jsme Bránou Milosrdenství. Pak jsme měli mši svatou s písničkami. Při mši se Adamovi udělalo špatně od žaludku. Po mši jsme si udělali táborák u kostela, opekli jsme si burty a zahráli jsme si hrad a podobné hry. Když jsme dohráli a všichni už dojedli, šli jsme si něco koupit do knihkupectví, kde prodávali nejen knížky, ale také nanuky. Až se všichni vrátili, zahráli jsme si dvě hry:

- 1) hledání úryvků z 1 Kor, 13
- 2) rozdělení do čtyř týmů, každý si určil „doktora“ a vybíjeli se hráči jiných týmů

Po hrách jsme šli úplně uřícení do autobusu. Cestou jsme si zpívali písničky jako Byl jeden pán, Tři citrónky a podobné písničky.

A nejlepší na celém výletě byla opět zmrzlina v Třešti :) ... jako minulý rok. (Pokud to někdo nepochopil, to je je-

nom vtíp, nemyslíme tím, že celý výlet byl k ničemu a jen ta zmrzlina stála za něco!!)

*Ondřej, Klára a Kryštof Zažímalovi,
Michael a Monika Bambulovi,
Anna Dolská*

ZNOVUOBNOVENÍ TJ OREL TŘEŠŤ

Orel je tělovýchovná, sportovní a kulturní organizace. Jejím zakladatelem byl Msgr. ThDr. Jan Šrámek narozený v roce 1870 v Grygově u Olomouce. Jeho myšlenkou bylo, aby též ostatní část národa mohla mít tělesné sportovní využití, protože Sokol byl organizací těch majetnějších. Tolik o tom, proč vznikl Orel.

Když jsem začal chodit do školy, tak po splnění povinností doma mně rodiče nebránili, abych mohl chodit cvičit a měl jsem to blízko, protože Orel měl pronajatý sál v hostinci U Růžičků, rohový dům ulice Telčské a Váňovské. Zde mimo mnoha kamarádů jsem získával potřebných znalostí, nejdříve jako žák, později dorostenec, ale zde to skončilo, neboť přišel rok 1939 a Orel byl zrušen. V hostinci U Růžičků jsme prožívali většinou zimní období. Kromě pochodových a prostných cvičení se cvičilo na náradí: hrazda, bradla, kruhy. Byla to ač malá, ale dobrá příprava pro život. Ještě dnes, když přijdu na vyšetření, se mě lékař zeptá: „*Vy jste cvičil, že?*“ Takže nějaký smysl to má. Ve volných chvílích se zde hrál stolní tenis a když bylo venku hezky, hráli jsme i kuželky. V zimě jsme pod vedením sestry Švikovské pořádali nějaké besídky a dětské divadelní hry pro občany města a sál býval plný.

Kromě sálu U Růžičků měl Orel svůj vlastní pozemek v dnešní Tovární ulici. Na tomto cvičišti se hlavně hrála odbojená, hod koulí, oštěpem a další atletické disciplíny. Byly zde dvě budovy, a to nová pro hudbu, která byla známá daleko za hranicemi města, a starší obytný dům, kde bydlel domovník a další dva nájemníci.

Rokem 1939 toto vše skončilo, po válce v roce 1945 objekt zabral Interiér 12, v hostinci U Růžičků bylo zřízeno kino, protože Sokolský dům se rozpadal. Přišel rok 1948, Orel byl opět zakázán a jedinou sportovní organizací se stal Slavoj.

Teprve až po uvolnění té čtyřicetileté společnosti se začalo v roce 1989 volněji dýchat. V tomto roce jsem také ukončil svoji pracovní čin-

nost, která byla v Jihlavě, a začal se více zajímat o dění v Třešti. Když jsem prošel ty roky zpátky, něco tu chybělo. A protože Orel je křesťanská organizace, vidával jsem několik bývalých členů při cestě ke kostelu. Slovo ke slovíčku a domluvili jsme se, že se sejdeme v bytě u sestry Zdeny Rešlové, která byla asi nejstarší z nás. Přišla ještě Milada Mířková, manželé Šalandovi, Alois Roháček, Josef Bílý a já. Hovořilo se o tom, kde a kterou činnost budeme moci obnovit. Cvičení jediné v pronájmu. Z celé diskuse vyplynulo: Kdo bude ve vedení? Návrh na starostu padl na mě, na dalším jednání jsme zvolili sestru Marii Šalandovou jako jednatelku. Měla na starosti administrativu – spojení s „ústředím“. Dále byla zvolena pokladní – sestra Milada Mířková znalá účetnictví, byla pracovnící České spořitelny. V roce 1992 jsem podal žádost o zaregistrování na ústředí Orla Brno. Po zaregistrování vznikla TJ Orel Třešť.

Jakou činnost tedy rozvíjet, když nejsou žádné prostory? Získali jsme od ústředí starší stůl na stolní tenis a tak díky spolupráci s farou jsme tento mohli umístit do jedné místnosti kaplanky, druhá místnost sloužila pro drobné hry. Ve stolním tenise jsme bývali velmi dobří, jezdili jsme často na soutěže do Katolického domu v Jihlavě a tak i zde vyrostla nová generace stolních tenistů, byli to většinou mladí příslušníci. Jihlava ale neměla dorost, Telč se také teprve formovala a tak jediný náš soupeř, ale nejen ve stolním tenise, byl Orel Kněžice, který měl svoji novou krásnou orlovnu. Často nás zvali na zápasy a tak jsem naše nové borce do Kněžic vozil. Víím, že ve stolním tenise často vítězila Jenda Roháček. Mezi další sporty, kterých se účastnili mladí orlové, bylo také plavání v Moravských Budějovicích. Tam nás vozil autobus a zde také vítězila Eva Kameníková. Žen a dívek se ujala sestra Milada Mířková a cvičila s nimi v tělocvičně staré základní školy na náměstí. Tělocvičnu jsme měli propůjčenou zdarma. Dorostu a mužů pomalu přibývalo, objevilo se několik

Naši farníci Bohumír Vrátil a Zdeněk Brychta při slavnostním předání Pamětní medaile města Třešť, které proběhlo dne 5. 6. 2016.

dobrych organizátorů a jedním z nich, kdo dovedl další získat, je Tomáš Niederhafner. To je jeden, který zvládá mnohé, další velmi dobrý člen, poněvadž k Orlu patří i kultura, je Miloš Kameník. Oba tvoří dobrý celek, Tomáš organizuje sportovní část, tzn. hry v pronajaté tělocvičně ZŠ jako je florbal, kopaná a další sporty. Spolupracujeme s Dačicemi a Telčí. Miloš Kameník vypracovává svůj vlastní program a jeho činnost se z větší části odbývá ve „farské konírně“ – je známo, že tato část působících a přihlížejících je ve velké oblibě.

Činnost dle možností podporuje též Město Třešť. Za odcizený majetek se náhrada dosud neuskutečnila (možnost odpuštění nájemného po určitou dobu).

Díky Tomášovi a Milošovi, kteří již to táhnou delší dobu.

Pro nevléčitelné onemocnění v roce 2012 jsem starostu TJ Orla Třešť předal. Bratr Tomáš Niederhafner je starosta, bratr Jan Roháček jednatel a bratr Josef Kolba pokladní.

Bohumír Vrátil

PODĚKOVÁNÍ

Skupina Labyrint děkuje všem svým příznivcům a návštěvníkům Noci kostelů 2016. Byli jsme mile překvapeni hojnou účastí na našem večerním koncertě!

Projekt s názvem Církevní turistika je určen nejširší veřejnosti a navazuje na projekty Noc kostelů a Křesťanské Vánoce, které se již několik let těší oblibě stovek tisíců návštěvníků.

Aplikace www.cirkevnuturistika.cz prezentuje křesťanské církevní památky, poutní místa a další zajímavosti, které mají křesťanskou víru jako společného jmenovatele. Zároveň představuje nové možnosti využití církevních objektů a propojuje křesťanské církevní památky s ostatními dopravními aktivitami, které přispívají k obnově duchovních, duševních i fyzických sil.

Koncepcí projektu reaguje na aktuální poselství Papežské rady pro pastorační migrantů a lidí mimo domov, že existuje mnoho „farností, které v turistických destinacích vítají návštěvníky, nabízejí jim liturgická, vzdělávací a kulturní setkání s nadějí, že čas dovolené „prospěje jejich lidskému i duchovnímu růstu, a v pevném přesvědčení, že ani během volna nemůžeme zapomínat na Boha, který nikdy nezapomíná na nás“. Za tímto účelem se farnosti snaží rozvinout „přátelskou pastorační“, která jim umožňuje uvítat příchozí v duchu otevřenosti a bratrství a ukázat jim živé a přívětivé společenství.“

Projekt je tedy zároveň podporou pro farnosti a sbory a dává jim, ve smyslu výše uvedeného poselství, příležitost „představit své umění, tradice, dějiny i mravní a duchovní hodnoty a především dosvědčit svou víru, která tvoří základ všech těchto věcí a dává jim smysl.“

Projekt umožňuje prezentaci všem křesťanským církvím, které jsou členy nebo přidruženými členy Ekumenické rady církví ČR.

1. Z Třeště vlakem do Slavonic. Trasa: Slavonice - Maříž - Trojmezí - Staré Město pod Landštejnem - Stálkov - Graselova sluj - Slavonice, vlakem zpět do Třeště.

2. Trasa Slavonice po cyklostezce do rakouského městečka Dobersberg a zpět do Slavonic.

3. Dačice - Lipolec - Markvarec - Valtínov (rozhledna) - Zvůle (koupání), Rožnov (Bizoní farma) - Stálkov - Slavonice.

4. Dačice - Český Rudolec - Matějovec - Kaproun - Kačlehy - Hrutkov - Otín - Jindřichův Hradec, vlakem zpět do Třeště.

5. Třešť - Stonařov - Aleje - Kněžice - Chaloupky (BIO-farma) Kněžice - Opatov - Dlouhá Brtnice - Pavlov - Třešť.

Tyto trasy mám projeté a nejsou náročné, zvládné i méně zdatný cyklista.

Marie Příbylová

TIP NA VÝLET

Navštivte o prázdninách Cestu milosrdenství ve Velkém Újezdě s obrazy malířky Bedřišky Znojenské na téma Skutky Božího milosrdenství v areálu Domova sv. Anežky. Areál je volně přístupný.

otec Tomáš

DIÁŘ OTCE TOMÁŠE

- 29.6. 14:00 Brno - biskupské svěcení
Mons. Pavla Konzubla
- 30.6. 18:30 Růžená - táborák
na zakončení školního roku
- 5.7. Slavnost sv. Cyrila a Metoděje
08:00 Třešť
10:00 Růžená
- 7.-8.7. charismatická konference v Brně
- 13.7. návštěva tábora
- 14.7. návštěva tábora
- 16.7. 10:00 kněžská pout'
v Kostelním Vydří
- 24.7. 10:00 poutní mše sv. v Růžené
- 1.-6.8. dovolená
- 14.8. 11:30 poutní mše sv. v Salavicích
- 15.8. Slavnost Nanebevzetí Panny Marie
18:00 Třešť
- 26.8. 18:00 mše sv. u obrázku
Panny Marie (u svaté Trojice)
- 2.9. 17:00 mše sv. na začátku
školního roku, táborák
- 8.9. adorační den
- 16.-18.9. víkend pro děvčata v Brtnici
- 24.9. Jitro hry v Kněžicích
- 2.10. Farní den

ZE ŽIVOTA FARNOSTÍ

- Křty**
- Třešť: Anežka Hradecká
Miloslav Josef Liškář
Nikola Anna Křížová
Šimon Podhorský
- Růžená: Anežka Štrejbarová
- Kostelec: Miroslav Jan Duba
Linda Ludmila Dubová
- Svatby**
- Třešť: Miloslav Liškář a Zdeňka Pivoňková
Martin Nikodým a Veronika Hejrná
- Pohřeb**
- Třešť: Jiří Bubeník

- 1. sv. přijímání**
- Vojtěch Hynk, Matěj Kodys, Matouš Kysela, Matěj Zástěra, Kateřina Kněžíčková, Vendula Komínová, Veronika Kartáková, Pavel Havlík, Martina Šmídová

KATOLICKÁ CHARISMATICKÁ KONFERENCE

Brno, výstaviště BVV
6.-10. července 2016

Motto: „*Před jeho tváří budeme žít*“ (Oz 6,2)

Přednášející:

Jeff Scaldwell, P. Vojtěch Kodet, P. Bogdan Stepień, Kateřina Lachmanová, Pavol Strežo,
P. Marek O. Vácha, P. Aleš Opatrný, P. Pavel Pola, s. Veronika Barátová a další

Vstup pro pěší vchodem G2 z ulice Hlinky, vjezd pro auta 9. bránou BVV
Informace a přihlášky na www.cho.cz nebo na tel. 777 087 736